

UZASADNIENIE

Powód (...)Bank S.A. we W. wystąpił przeciwko pozwanej (...)Sp. j. w W. o zwolnienie od egzekucji pojazdu V. (...) numer rej. (...) z numerem nadwozia (...), zajętego w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przeciwko dłużnikowi C. Z. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie Krzysztofa Kokoszko w sprawie Km 2043/13. Równocześnie wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu i udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. W uzasadnieniu powód podniósł, że zawarł z dłużnikiem umowę kredytu na zakup przedmiotowego pojazdu, której zabezpieczeniem była umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie pojazdu, na podstawie której i w wyniku spełnienia określonych w niej przesłanek przysługuje mu prawo własności pojazdu (k.1-2).

Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 04 listopada 2009 r. powód (...)Bank S.A. zawarł z C. Z. umowę kredytu nr (...) w celu zakupu pojazdu V. (...) z numerem nadwozia (...).

Zapis § 2 ust. 6 umowy przewidywał, iż jedną z form zabezpieczenia kredytu będzie przewłaszczenie pojazdu. Z kolei § 5 ust. 4 umowy kredytu przewidywał 30 - dniowy termin wypowiedzenia (umowa kredytu, k.10-11).

Na podstawie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie oraz cesji praw z polisy AC z dnia 04 listopada 2009 r. C. Z. przeniósł na powoda udział w prawie własności ww. pojazdu w części 49/100, w wyniku czego bank stał się w tej części współwłaścicielem pojazdu. Nadto w § 2 ust. 3 tej umowy przewłaszczający wyraził bezwarunkową zgodę na przejście na powoda pozostałej części udziału przysługującej jemu w prawie własności pojazdu tj. 51/100. Skutek ten mógł nastąpić a) w przypadku niedotrzymania przez przewłaszczającego warunków umowy, b) w przypadku stwierdzenia przez bank niezgodności w dokumentach złożonych przez kredytobiorcę, c) w dniu następnym po dniu, w którym zaległość ze spłatą wymagalnych wierzytelności banku w kwocie przekraczającej 50% raty kredytowej wyniesie 90 dni, licząc od dnia w którym kwota ta została przekroczone, d) w dniu następnym po dniu, w którym upłynął okres wypowiedzenia umowy kredytu (umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie – k. 12).

Powód wypowiedział C. Z. ww. umowę kredytu wobec zaległości w spłacie udzielonego kredytu (wypowiedzenie umowy - k.16). Wypowiedzenie doręczono C. Z. w dniu 22 lutego 2012 roku (zpo – k. 17 verte), tym samym 30 dniowy okres wypowiedzenia upłynął z końcem dnia 22 marca 2012 roku.

Pozwany skierował przeciwko dłużnikowi wniosek o wszczęcie egzekucji, którego podstawą był tytuł wykonawczy stanowiący nakaz zapłaty z dnia 19 marca 2013 roku wydany przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy, sygn. akt XVI GNc 998/13 w wyniku czego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie Krzysztof Kokoszko dokonał zajęcia samochodu m-ki V. (...) numer rej. (...) (protokół zajęcia ruchomości – k. 13, k.14).

Pismem z dnia 20 września 2013 roku odebrany przez powoda 24 września 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie zawiadomił o zajęciu wyżej wskazanego pojazdu (protokół, k.14).

Powód, występując jako właściciel, wezwał pozwanego oraz komornika sądowego do odstąpienia od egzekucji samochodu o nr rej. (...), pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową (wezwanie do pozwanego – k.15, wezwanie do komornika – k.18). Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie, ich odpisów i kopii, które uznał za wiarygodne, nie znajdując podstaw do kwestionowania ich prawdziwości, biorąc pod uwagę fakt, że również strony niniejszego postępowania nie podważały ich wiarygodności.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Podstawą dochodzonego roszczenia jest art. 841 § 1 k.p.c., zgodnie z którym osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Wypadkiem naruszenia prawa, który może stanowić podstawę powództwa z pewnością jest skierowanie egzekucji do przedmiotu stanowiącego własność osoby trzeciej, gdy równocześnie wierzyciel nie ma prawa zaspokojenia się z danego przedmiotu. Bez wątplenia osobą trzecią jest powód, który nie został wymieniony w ww. nakazie zapłaty stanowiącym tytuł wykonawczy w postępowaniu egzekucyjnym.

Zgodnie z § 3 art. 841 k.p.c. powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba, że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Powództwo winno zatem zostać oddalone w całości, albowiem zostało wniesione z przekroczeniem miesięcznego terminu do jego wniesienia wynikającego z art. 841 § 3 k.p.c., a termin ten ma charakter materialno-prawny. Sam fakt uchybienia terminowi z art. 841 § 3 k.p.c. powoduje bowiem bezwzględną konieczność oddalenia powództwa bez potrzeby oceny jego merytorycznej zasadności.

Sąd przyjął, że powództwo wniesione zostało do Sądu 28 października 2013 roku godz. 14.11, na co wskazywała prezentata biura podawczego – k. 1 a.s. Wobec faktu, że pismem z dnia 20 września 2013 roku odebranych przez powoda w dniu 24 września 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie zawiadomił o zajęciu całego wyżej wskazanego pojazdu, uznać należy, iż w terminie miesiąca tj. do dnia 24 października 2013 roku powód miał prawo do wniesienia niniejszego powództwa.

Na marginesie dodać należy, chociaż upływ terminu wskazanego j.w. nie obliguje Sądu do merytorycznego badania zasadności wywiedzonego żądania, że z ustalonego stanu faktycznego wynika, że właścicielem pojazdu samochodowego V. (...) z numerem nadwozia (...) jest powód. W myśl postanowień umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie dłużnik wyraził bezwarunkową zgodę na przejście na powoda przysługującej jemu części udziału w prawie własności przedmiotowego pojazdu, w dniu następnym po dniu, w którym upłynął okres wypowiedzenia umowy kredytu. Umowa zaś została rozwiązana z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od daty doręczenia pisma, które nastąpiło 22 lutego 2012 roku. Tym samym należy przyjąć, że powód został wyłącznym właścicielem pojazdu z początkiem dnia 23 marca 2012 roku. Podkreślić jednakże należy, że powód w pozwie oraz innych pismach załączonych w poczet materiału dowodowego sprawy, a w tym kierowanych do komornika sądowego oraz strony pozwanej z dnia 27.09.2013 r. wskazywał na uprawnienia do pojazdu o nr rej. (...), podczas, gdy przedmiotem zajęcia komorniczego był samochód osobowy o nr rej. (...).

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku art. 339 § 2 k.p.c. stanowi, iż przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Uznanie przez sąd, zgodnie z przepisem art. 339 § 2 k.p.c., za prawdziwe twierdzeń pozwu nie zwalnia Sądu od obowiązku dokonania prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu, opartego na tych twierdzeniach (wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094, wyrok SN z dnia 15 września 1967 r., III CRN 175/67, OSNC 1968, nr 8-9, poz. 142).

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)